

عنوان مقاله:

اثر بخشی طرحواره درمانی بر باورهای فراشناختی، آمیختگی فکر کنش و نشخوار فکری زنان مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 17، شماره 66 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهسا دهقانی سلطانی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان، سیرجان، ایران

فرشته رضایی نسب - دانشیار گروه آموزشی روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان، سیرجان، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر باورهای فراشناخت، آمیختگی فکرکنش و نشخوار فکری زنان مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر شهر کرمان انجام شد. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. نمونه به صورت هدفمند از مراجعه کنندگان به مراکز مشاوره و روان شناسی شهر کرمان انتخاب شدند و به منظور اجرای پژوهش بعد از اجرای پرسشنامه های باورهای فراشناختی، آمیختگی فکرکنش و نشخوار فکری تعداد ۴۰ نفر از مراجعه کنندگان به صورت هدفمند انتخاب شدند و در دو گروه ۲۰ نفری آزمایش و کنترل به طور تصادفی جایگزین شدند. گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت طرحواره درمانی قرار گرفتند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه های باور فراشناخت ولز و همکاران، آمیختگی فکرکنش تورداسون و راجمن و نشخوار فکری هوکسما و مارو بود که توسط شرکت کنندگان در مرحله پیش آزمون و پس آزمون تکمیل شد. داده ها با روش های آمار توصیفی و تحلیل کوواریانس چند متغیری تجزیه و تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد که طرحواره درمانی گروهی بر باورهای فراشناخت، آمیختگی فکر کنش و نشخوار فکری در زنان مبتلا به اختلال فراگیر تاثیر دارد. به طوری که طرحواره درمانی گروهی باعث کاهش باورهای فراشناخت، آمیختگی فکر کنش و نشخوار فکری در زنان می شود. طرحواره درمانی شیوه مناسبی جهت تعدیل ابعاد باورهای فراشناخت، آمیختگی فکر کنش و نشخوار فکری در زنان مبتلا به اختلال فراگیر است.

کلمات کلیدی:

آمیختگی فکرکنش اضطراب فراگیر، باورهای شناختی، درمان گروهی، نشخوار فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1595624>

